

nega belina poskrita. Treba je pa to delo rano spomladi opraviti, predno drevje listje požene. Pozneje je to delo težavnejše. Mali trud stoterni sad prinaša.

Poziv k pristopu v mariborsko bučelorejsko društvo.

Že v starodavnih časih so se slavjanski narodi in posebej naši prededje v tukajšnjih slovenskih pokrajinah radi z bučelorejo pečali in dandanes so nam Rusi v celem svojem obširnem cesarstvu v tem oziru lep izgled, ker oni čislajo bučelorejo ter jo kot lep pripomoček svojega blagostanja imajo. Žalibože to pri nas ni tako, in ne dá se tajiti, da pri nas z malimi izjemki bučeloreja le bolj hira, kakor napreduje, to pa v veliko škodo našemu narodu. Obžalovanja vredna je ta prikazen, ker v sedajnih trdih časih pristo ljudstvo od dne do dne bolj uboža in v večje denarne stiske zabrede, katerih žalosten nasledek je le pregosto popolna nemarnost, pijančevanje, obup, razna hudo delstva in sploh nekrščansko življenje.

Vsaj nekoliko bi se te nezgode gotovo zabranile, ako bi se med prostim ljudstvom umna bučeloreja vpeljala. Kajti marsikteri bučelorejec je že samo pri tem poslu obogatel in le redko je slišati, da bi marljivi bučelorejec služil grdim strastim. Vendar umna bučeloreja bi se morala vpejljati. Zakaj malo let je sem, kar se je pri bučeloreji z novimi, izvanrednimi iznajdbami celó nezasišlan napredek dosegel, tako, da se vsak, kdor po najnovejših, bučelorejskih načelih ravna, vsako leto na zdaten dobiček skoraj gotovo zanašati zamore. Temu je pa sevéda znanja z bučelami ravnati treba, ktero pa našemu ljudstvu še skoraj popolnoma pomanjkuje. To znanje razširjati, bučelorejce vsekako podpirati, rejo bučel z vsemi pripravnimi pripomočki povzdigniti, to je naloga mariborske bučelorejske podružnice. Da podružnica to nalogo izvrši, si bo prizadevala pozvedeti, koliko je bučelarjev in panjev pred vsem v mariborskih dveh okrajih, to pa deloma zato, da se vspeh društvenega delovanja ob koncu leta jasno pokaže, deloma pa, da društvo stanje bučeloreje na tanko spozna ter na tej podlagi svoje delovanje širi. Dalje bo društvo tukaj v Mariboru precej napravilo izgleden bučelnjak, tako vstvarilo središče, na katerem se zamore teoretičen in praktičen pouk o bučeloreji deliti, znabiti bogoslovcem, učiteljskim pripravnikom, učencem vinorejske šole in sploh vsem, ktere stvar zanima, ali kateri sploh kake vednosti o bučeloreji si pridobiti želé. Koncem bo društvo iz omenjenega središča opozorilo vse ude na najnovejše iznajdbe in koristne naredbe, ter jih udom po najnižji ceni priskrbelo in storilo vse, kar zamore ljudstvu veselje in ljubezen do bučelic vdehniti.

Vsaj tedaj lahko previdi blagi namen in blago nalogo društva, zato vabimo vse, kateri imajo

sorce za naše ljudstvo, posebno prečastito duhovščino, gg. učitelje in vse, katerim njih služba ali izobraženje to pripušča, pristopiti društvu, ter tako gmotno ali duševno k dosegu društvenega namena pripomagati. Pristop se naznanja ustmeno ali po poštnih nakaznicah g. doktorju Terču, predsedniku društva v Mariboru, po katerem se bodo potem udom društva dotične tiskovine pošiljale. Znesek za podpirajoče ude znaša 2 fl., za sodelajoče ude 1 fl., na leto za utemeljitelje društva 10 fl. enkrat za vselej.

Filip Terč, doktor zdravilstva, France Brelih,
predsednik. c. k. profesor.

Tržne novosti. Kupčija s zrnjem zadnji čas nekoliko zopet ponehava; cena pšenici, rži in ovsnu ali zobu je maličko stopila nazaj; ječmen je od 5—10 kr. dražji; kuruza je pri stari ceni ostala. Da bi tukaj znatnega zboljšanja bilo pričakovati, to ni verjetno. Rusko turška vojska je prenehala in se bode iz Ruskega zamoglo še več zrnja v zahodno Evropo prepeljati, kar bo našemu zrnju ceno gotovo še bolj potisnilo nazaj; vsaj nekoliko. Zimne se kažejo do sedaj še povsod zdrave, nepoškodovane. Seno in slama pa vedno in lahko kupca najde. Jako živahno kupujejo deteljino seme, ki je pri ceni precej pridobilo; štajerske detelje 100 kilo velja 48—56 fl., lucerne 60—70 fl. Posušene slive ali češplje so drage in se močno po njih poprašuje, zlasti na Dunaju; Klavna goveja živina je nekoliko bolj draga postala, teleta, ovce, svinje se pa čedalje bolj slabo plačnjejo. Vino sedaj pretakajo, kupčija ni znatna, se bo pa meseca marca in aprila bržčas zboljšala. Stara, močna vina vendar dobivljajo mnogo kupcev iz Nemškega, posebno iz München-a in Hamburga. Cena novemu vinu je različna: ogerskemu belemu 10—15 fl. rudečemu pa 14—16 fl. hektoliter. Trs je menda po gorica povsod zdrav. O pritožbah še nismo nič ne brali ne slišali!

Sejmovi na Štajerskem. 12. febr. Gomilica; 14. febr. Rače, sv. Duh poleg Središča, Ponkva, Brežice, Žavec; 16. febr. Buče.

Dopisi.

Iz Maribora. (Šolske sestre — okrajni zastop.) Z odlokom dne 26. t. m. je c. kr. namestnja v Gradeu dovolila, da smejo mariborske šolske sestre vstanoviti dvarazredno privatno dekljiško šolo v srenji „Celjska okolica“. Hvala in zahvala c. kr. namestnji! Kolikor slišimo, bo „Celjska okolica“ sestram v najem dala srenjsko hišo tik stopnic k kapucinskemu samostanu. Posebni za krščansko izrejo navdušeni dobrotniki bodo vzdrževali tri sestre učiteljice. Za eno učiteljico so milostljivi knez in škof predobrotno obljubili letno plačo 200 gld. Bog Jim povrni! —

Občno prepričanje med našim kmetskim ljudstvom je, da okrajni zastopi, vsaj kakor so sedaj sestavljeni, druga niso, nego draga in še prav nepotrebna reč, prav peto kolo v itak grozno zamotani upravi sredi ces. kralj. okrajnih glavarstev in njihovih komisarjev in pa med deželnim odborom. Nekateri okrajni zastopi prav z denarji pometajo. Zastop mariborskega okraja, kder Seidl in jegova garda komandira, zahteva za leto 1878 celih 25.557 gl. 53 kr. Deželna kasa mu bo dala 3393 gl. 43 kr. v podporo za okrajne ceste I. reda, potem za št. Jakobsko cesto II. reda 2000 gl., naposled še 200 gl. zmore iz raznih dohodkov, ostalih 19.963 gl. 10 kr. bo se pa iz okraja iztirjalo z doklado 9% (222.004 gl. znaša za l. 1878 predpisana direktna dača) tako, da bo še ostalo k letu 17 gl. 26 kr. Stroški so pa tako razdeljeni: 1) za okrajnega tajnika ali pisarja 500 gl.; 2) za okrajnega nadzornika stez ali „strossenmojstra“ 360 gl.; 3) stroški za popotovanja (komu, Seidlu?) 500 gl. No, to so nam dragi okrajni popotniki. Dalje 4) najemščina za prostorije, kder zboruje okrajni zastop, 440 gl. To je celó odveč. Okraju lastnina je veliko poslopje, kder je bil nekdanj okrožni prezident (Kreispräsident), zakaj pa ondi niso nameščene kancelije okrajnega zastopa? Potem 5) potreba za kancelijo 180 gl. Čeravno so šolski stroški sedaj vrženi na celo deželo tako, da vsak posestnik plačuje 7% šolninske doklade brez ozira na to, ali ima za šolo otrok ali ne, vendar so varčni (?) naši okrajni zastopniki nam še posebič za šolo naložili 6) 1430 gl. 97 kr. Namreč 5 štipendij po 120 gl. za učence na vinorejski šoli, 4 štipendije po 150 gl. za učiteljske pripravnike, za okrajni šolski fond 130 gl. 97 kr. kot rešitev za učiteljsko zbirco, in naposled „Verschiedene Schulkosten“ 100 gl. Tedaj „Verschiedenes“ t. j. za razne šolske stroške 100 gl. Komu bo neki Seidl teh 100 gl. dal in zakaj? Dalje 7) za siromake 200 gl. Seidl oče siromakov! Dalje 8) za okrajne ceste I. in II. reda 15421 gl. 45 kr. To je veliko denarja, ki ga moramo okrajnišniki v suhem plačati; prej smo pa lahko plačevanje s tem odvrnili ali zmanjšali, da smo sami hodili velikih cest navažat in popravljat, ki pa zaradi tega niso bile slabše, kakor so sedaj! Čuditi se moramo kmetje, da ves okraj plačuje 9 po 200 gl. na leto za mariborsko „feuerwehr“ ali za svobodno gasilno društvo. Ali ta podpora ni prevelika, vsaj sedaj, ko ima imenovano sicer vse hvale vredno društvo vso potrebno spravo že priredjeno? 10) Dače l. 1877 se je odpisalo 2825 gl. 11 kr. 11) Nevplačanih doneskov l. 1878 bo 3000 gl., kar Seidl že za naprej celó na drobno vé, in naposled 12) zopet neizogibni „Verschiedenes“ 500 gl. Lani se je Slov. Gospodar“ kregal, ker je našel za „Verschiedenes“ 3000 gl. Zato je pa letos vendar še le hud, zakaj je 500 gl. Kajti tudi 500 gl. ni mala reč za „Verschiedenes“. Toda videti je, da so se okrajni zastopniki poboljšali

za 2500 gl. So se li Slov. Gosp. vstrašili, ali zajc kde drugod tiči? Prihodnjič bomo razlagali posebič stroške za okrajne ceste I. in II. reda.

Iz Šmartina pri Slov. Gradcu. (Nova šola.) Šmartinska nadžupnikovina je v prejšnjih časih zaradi dobrega učitelja posebno slula. K pokojnemu učitelju Tančer-ju so tudi mnogi Slovenjgradčani v šolo hodili. Pa kakor se je v novi šolski dobi večjidel vse spreobrnilo na slabše (zlasti na Slovenskem), tako je tudi z našo šolo. Plača učiteljska se je postavila v 4. ali zadnji razred, čeravno je poprek znano, da se na deželi teže izhaja, ko po mestih. Zato pa tudi ne dobimo nobenega podučitelja, in ako se že kateri oglasi, vendar ga c. kr. deželni šolski svet ne sprejme. Lanjskega leta smo najeli drugo šolsko izbo, dali napraviti klopi, in zdaj tam nihče ne podučuje. Radi bi vedeli v čem smo se gospodom v nemškem Gradcu tako zamerili, da nam vsakega prošnika odbijejo? Ako je lani v Šmarji (pri Erlachsteinu) zamogla neka učiteljica ročnih del vso leto opravljati začasno podučiteljsko službo, zakaj bi se pa to pri nas ne moglo zgoditi? Če na nekterih šolah podučujejo dosluženi vojaki, zakaj je pa potem c. kr. dež. šolski svet odbil prošnjo nekega neizprašanega podučitelja kranjskega, kateri zaradi svojega večletnega podučevanja vendar v šoli več razume od vojakov korporalov? Mi kmetje s krajnim in okrajnim šolskim svetom zdaj svobodno zapojemo: „O mein lieber Augustin, das Geld ist hin, alles ist hin.“ Kaj imamo zdaj govoriti pri šolskih rečeh — čisto ničesar. Plačati in zopet plačati, to že to! Sedaj imamo precej spretnega učitelja, pa kaj to pomaga, ako ima dopoldne nad 100 učencev, in ravno toliko popoldne? Pa ne misli svet božji, da nam naši nemški dobrotniki niso tudi milostljivi? Bog obvari, da bi to trdil, kajti hočejo nas po vsej sili osrečiti s šolo na Brdah. Beseda brde je že sama ob sebi vsakemu Slovencu znana, da pomeni breg. Zlasti pa mi Šmarčani vemo, da „Brde“ niso tako ravne, kakor jih g. inšpektor na „mapi“ vidi. Ako že veliko otrok poprek v Šmartin ne more po zimi v šolo, tem menje še na Brde. Rad bi videl, kako bi g. inšpektor po Brdah zdaj v zimskem času brez „krempljarjev“ inšpektoval? Zato pa tudi šole na Brdah nečemo!

Iz Koroškega. (Liberalna doba) pri nas je se začela l. 1863 z volilnim redom za deželni zbor koroški tako, da poslanci mest in trgov v liberalni edinosti s poslanci velikega posestva in trgovske zbornice lahko delajo s kmetskimi, kar hočejo, zlasti ker so naši kmeti skoro povsod tako zabiti, da volijo liberalne kandidate. Po tem takem voli vsakih 10 velikih posestnikov z 5083 fl. dače, potem vsakih 11886 mestjanov in tržanov z samo 3829 fl. davka ravno toliko poslancev, kakor 20746 kmetskih ljudi z 41.874 fl. dače — namreč 1 poslanca. Pri dači in rekrutirngi je torej kmet prvi, pri volilni pravici pa zadnji. Ko bi liberalni

poslanci vendar le dobro gospodarili, vsej deželi na korist, človek bi še blizu toliko ne nevoljival. Toda slabše gospodariti, kakor se je to godilo v liberalni dobi pri nas, skoro ni mogoče. Gosposk, voljenih in nastavljenih, so nam v deželo spravili, da živa duša ne vé več kam ž njimi in kde se ima vsak že oglašati in odgovor dajati. Za žandarje in policijo se veliko potroši, in vendar je varnost življenja in imetja čedalje manjši. Za steze, mostove in popravo raznih vodinih strug se potroši po 32.000 fl. na leto, da bi pa bile ceste itd. znatno boljše od prejšnjih, to bo težko kdo trdil. Prejšnje šole so nas malo tisoč goldinarjev stale, sedaj pa je vsako leto treba že 260.000 fl. To je za našo malo in sploh bolj ubogo deželo presilno. Vrh tega so nam naše stare katoliške šole s par paragrafi spremenili v brezverske, šolarjem naložili 8 šolskih let, starišem pa občutljivih kazni za mudno pošiljanje otrok v šolo; zastran šolske molitve, meše, prejema sv. zakramentov, ni več tako, kakor je bilo poprej; pogosto so stavili šolske palače in srenje v dolgove do grla zakopali. Pol milijona se je na posodo vzelo za stavljenje nove norišnice in sedaj jo morajo že popravljati. Leta 1863. v začetku liberalne dobe, smo shajali z 298.709 fl. za deželne stroške ter smo imeli samo 48% deželne doklade; letos je vse drugače; letos je treba 78% deželne doklade, da se pokrijejo vsi deželni potroški znašajoči 564.787 fl. Kdor to vé in še voli, kakor do sedaj, liberalne kričače, ta je svojo pamet zapil, ali nje nikoli imel ni!

Od štajersko-ogerske meje. (Prekmurci.) Čitajoč prekmurskega „Priatelj-a“ zapazil sem veliko željo naših ogerskih Slovencev po večjem izobraževanju v našem slovenskem jeziku. Te želji in glasi pa izhajajo, kakor je čitati v omenjenem listu, več od ondotnega zavednejšega prostega kmeta, nego od gospodskih ljudi, ki žalibog le v magjarski rog trobijo. Zato zaslužijo ti glasi osobito pozornost domoljubov to stran Mure. Rad bi človek sam v dotiko prišel z brati svojimi in dajal jim svete, kako naj bi se izobraževali. Žalibog, da kdor ima voljo dobro pa prilike dobre nima. Drugače pa je z našimi kmeti to stran Mure. Oni, ki so hvala Bogu, zlasti nekateri, že precej omikani, in to po knjigah družbe sv. Mohora, po „Gospodarju“, pridejo večkrat skupaj s Prekmurci. Naj jim torej sedaj svetujejo, da se tudi Prekmurci vpišejo v to naše društvo, ki je prekorišno. Ako bi jim domači župniki ali učitelji tega ne pre-skrbela, naj pridejo h križevskemu ali ljutomerskemu župniku, ki bodo radi jih sprejeli.

Iz Šmarije. (Priden trgovec — grdo oderuštvo.) Dobili smo semkaj novega trgovca, g. Lešnika, katerega smo vsi veseli, nekaj že zato, ker je ta novi trgovec narodnjak in vseskozi poštenjak, nekaj pa zato, ker za prejšnja dva trgovca nihče pri nas veliko ne mara, ker spadata med nemškutarje, turkoljube in sv. Cerkvi ne preveč

prizajne ljudi. Novi trgovec prodaja dobro blago vsake sorte, daje pravično vago, nastavlja nizko ceno. Torej se pa ni čuditi, ako vse k njemu vre, kar tudi po pravici zasluži. Narodnjak in poštenjak naj med Slovenci dobro kupčuje. — Neka gospa M. K. je 9. nov. 1877 posestniku Tomažu Leberju posodila 200 gl. s tem pogojem, da dolžnik nima plačati nobenih obresti, pač njej pa izplačati 400 gl., če posojenih denarjev v 3 mesecih, t. j. do 9. februarja 1878 ne vrne. Siromak se je tresel noč in dan in je na svojo največjo srečo denarje še o pravem času vrnil, sicer bi imel plačati dolga 200 gl. in 200 gl. činža od $\frac{1}{4}$ leta, t. j. 400 procentov. Dragi rojaki, keidar bodo prišli novi kandidatje za volitve v deželni zbor, vzdignite se in prašajte jih, ali prosite jih, naj skrbijo za postave zoper oderuštvo, da ne bodo sodnije primorane oderuhom pomagati ubogih ljudi do belih kosti odirati. Omenjena gospa je imela dolžno pismo legalizirano in za vknjiženje dobro priredjeno. Ogibajmo se takih strašnih oderuhov, bežimo pred njimi, da v nesrečo ne zabredemo! Tudi bo dobro, da kristijani pomislijo, kako daleč jih je lažnjivi liberalizem že samo v tej reči zapeljal od Jezusa Kristusa, ki pravi: „Kateri bo tebe prosil, temu daj, in kateri bo hotel od tebe na posodo imeti, ne odvrzi ga!“ Mat. 5, 42. „posodite tako, da nič iz tega nazaj ne upate“ Luk. 6, 35. po prestavi Jurija Japel-na.

Od Ptujске gore. (Ura.) Res je, da nas ura spominja na bitro minljivost časa, ter nam kaže na naše kratko življenje. Morebiti se naši ljudje tega spomina bojijo, ker nečejo cerkvene ure popraviti! Pri vseh farnih cerkvah imajo uro na zvoniku, le pri nas nje ni. Zvonik so sicer popravili, uro pa čisto potrli. Ko bi le vsi farmani tako za cerkev skrbeli, kakor g. Kozodere in č. g. župnik, uro in kar je treba, bi davno že imeli.

Iz Jarenine. (Redka slovesnost.) Dne 28. jan. sta v Jarenini Janez Šabeder, rojen 5. dec. 1803. in njegova žena Marija Donko, rojena 4. dec. 1803 — med njima, kakor krstne bukve pričajo, ni bil nobeden krščen — in Donko Janez rojen 15. maj. 1808. in njegova žena Terezija Šabeder, rojena 27. avg. 1806 — še vsi čvrsti, — viničarja admontskih vinogradov, obhajala 50letnico svoje zakonske zaveze ali zlato gostovanje. Lepo število 42 sinov in hčer, vnukov in vnučic ju je veselo spremljalo v cerkev, ktera je bila polna ljudi. Pri obnavljanju zakonske obljube in pri nagovoru č. g. dekana se je marsiktera solza veselja in hvaležnosti lesketala v očeh pričujočih. Zanimiva je bila slovesnost, ker sta jo obhajala brat Janez in sestra Marija Donko in pri tem bi pristavil, da se je spolnila jima in drugim obljuba četrte zapovedi, po kateri vsa družina v lepi zastopnosti in ljubezni živi, povsodi priljubljena. Omeniti moram posebno zasluženje in hvalo omenjenih zakonskih. Šabeder je namreč že 47 in Donko 37 let viničar na admontskem posestvu in sta zadovoljna v svojem stanu. Prelep vzgled v

sedanjem času, v katerem veliko viničarjev vsako leto spreminja gospodarja v lastno in njegovo škodo. Mogoča pa je tako dolgoletna služba, ker sta oba po kristjanskem pravilu zvesta v djanju in delu, marljiva, pohlevna in varčna. Dokaz nam je to tudi, da pod duhovnimi gospodi ne more služba tako huda biti, kakor brezverni kričači trdijo. Mora pa tudi gospodar, ako hoče dobre služabnike imeti, njihovo zvestobo priznati. Tako so tudi zasluženje dobrih viničarjev priznali posebno na dan slovesnosti zlote poroke mnogo zaslužni, izvrstni oskrbnik admontskega posestva na Jarenskem dvoru, č. g. Fettinger, in so pripravili jima in vsem družnikom prav lepo veselico!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Kakor volilni shod pri sv. Lenartu, tako tudi zbor kat. polit. društva pri sv. Juriju na Šavnici. 27. jan. ni proglasil kandidata. Iz dopisa v tej reči doposlanega smo poizvedeli, da se je le v obče govorilo o lastnostih prihodnjega poslanca, kakoršen bi sodil za tamošnje slovenske okraje. Sicer pa je dobrih kandidatov slovenskih težko dobiti, ker se poklicani rado odtegujejo. Volilni odbor v Mariboru si na vso moč prizadeva ohraniti potrebno nam složnost ter je do sedaj samo 5 kandidatov določil. Zastran ostalih še dogovori niso skončani. Občni shod bo v Maribor sklican, ko bodo volitve razpisane; prej ne kaže! Pri volitvah za kupčijsko in obrtnijsko zbornico na Kranjskem so v skupini obrtnikov zmagali Slovenci: Pakič, Perme in Rudholzer, v skupini trgovcev pa so prodrli nemčurji, ker je okoli 100 trgovcev ostalo doma; to je zopet žalostno znamenje politične omahljivosti; sramota za kranjske trgovce, ki so se od ubogih krojačev, črevljarjev itd. v narodnjaštvu prekositi dali. — Slovenska lista: Slovenec in Narod bila sta ob enem zopet konfiscirana. — V Trstu so par lahonov, ki so se na den smrti Viktorja Emanuela grdo in veleizdajno obnašali, obsodili na 4 in 8 mesecev zapora; prav se je zgodilo tem grdobam! — Svitli cesar so turškim beguncem Carigradu podarili 10.000 fl. — Ministerstvo Auersperg-Lasser je zopet dobilo od cesarja nalog prevzeti poslovanje in zlasti nagodbo z Ogersko dokončati. V državnem zboru se bo torej brž začelo razpravljati o novih colninskih tarifah; ogerski zbor jih je že sprejel, čeravno samo z 19 glasov večine. Malo je manjkalo in tudi Tisza bi bil propal. — Lani je naš finančni minister prejel 91 milijonov gold. direktne dače; toda obresti za državni dolg so še večji, znašajo 105 milijonov. — Bakrenega denarja bodo izkovali, 500.000 $\frac{1}{2}$ krajcerjev in 400.000 krajcerjev. — Mnogo srenjskih zastopov, med njimi tudi mestni mariborski, odpošilja prošnje do državnega zbora, naj bi ta od ministrov nasvetovano novo in osebno prihodninsko dačo — Einkommensteuer — zavrgel.

— Srenjam in okrajnim zastopom je od vlade došlo vprašanje, bi li zamogle srenje v slučaju vojske priskrbeti dovolj za vojaške vožnje potrebnih konjev. —

Vnanje države. Najvažniši čin tukaj je ta, da so turški poslanci v četrtek 31. jan. ob šestih zvečer v Adrijanopelnu podpisali glavne pogodbe premirja z Rusi, Rumuni, Srbi in Črnogorci. Kriprelivanje se je povsod kmalu vstavilo. Turki bodo brž ruskej vojski izročili Erzerum, Ruščuk, Silištrijo in Vidin. Za pravi mir se pa še le sedaj pogaja v Adrijanopelnu, Ruse zastopa general Ignatijev, Turke pa Server-paša. Glavne točke premirja so, da Turčija dovoli 1) Bolgarom samoupravo pod krščanskim knezom, ki sultanu plačuje vsako leto nekaj davščine, 2) Rumunija postane neodvisna in dobi nekaj turške zemlje, 3) Isto tako velja gledé Srbije in Črnogore, 4) Bosnija in Hercegovina dobite to, kar Bolgarija, 5) Rusi dobijo Armenijo in ostanejo na Turškem, dokler sultan ni poplačal vseh ruskih vojnih stroškov. Pravijo, da je še več toda še tajnih pogodeb. — Ko je naš minister Andrassy omenjenih 5 pogodeb zavedel, je silno nevoljen postal, vsaj jegovi listi so se močno srdili, in je ugovor poslal ruskemu ministru Gorčakovu rekoč: da nameravani mir ne velja nič, če prej Evropa in posebič Avstrija njegovih pogodeb ne odobri. Toda stari Gorčakov je zvita glava in je mirno odgovoril, da se rad spusti v dogovore o pogodbah miru, ki res Evropo ali Avstrijo zadevljejo. Vsled tega odgovora je grof Andrassy povabil vse velevlade, naj pošljejo svoje poslance na Dunaj v pogovor ali konferenco. No, med tem bo pa Gorčakov bržčas celega Turka imel v žepu. Rusi gotovo ne bodo veliko odjenjali in se pripravljajo na obrambo pridobljenega z vso silo. Car sam je rekel, ko je vojakom v Petrogradu naznanil premirje: „Čestitam vojakom zavolj premirja, vendar naše delo še dolgo ni pri koncu in biti moramo pripravljani, da priborimo Rusiji stalen in častit mir.“ To so resne besede. Mnogi prorokujejo boj Avstrije in Angležev proti Rusom. — Da se stvari jako motajo, kaže to, da je greški kralj 24 ur po podpisnem premirju svoje vojke ukazal, marširati v turško Tesalijo in Epir. Vojska med Turki in Grki se je vnela. — Angleži se tudi močno orožajo, Italija ravno tako, Nemci in Francozi so pa itak vedno na boj pripravljani. Če se modrim državnikom ne posreči razjarjenih ljudi pomiriti, utegnemo še iz dunajskih konferenc res dobiti strašno, svetovno vojsko vrh groba pobite Turčije.

Vojska za svobodo turških kristijanov.

Še ni preteklo 2 meseca po zgubi Plevne in turška sila leži ob tleh pred slovanskimi junaki; 31. jan. so Turki v Adrijanopelnu bili uslišani in se jim je dovolilo premirje na nedoločen čas. Do tistega trenutka se je še borilo na celem bojišču v Aziji in Evropi. Na morju pred Batumom so